Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/49/EY,

annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003,

eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä

(EYVL L 157, 26.6.2003, s. 49)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston direktiivi 2004/66/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2004	L 168	35	1.5.2004
►**M2**	Neuvoston direktiivi 2004/76/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004	L 195	33	2.6.2004

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/49/EY,

annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003,

eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 94 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhtenäismarkkinoilla, joilla on kotimaisten markkinoiden ominaispiirteet, eri jäsenvaltioiden yhtiöiden välisiin liiketoimiin ei saa soveltaa epäedullisempia veroehtoja kuin joita sovelletaan saman jäsenvaltion yhtiöiden välisiin samoihin liiketoimiin.

(2) Tämä vaatimus ei tällä hetkellä täyty korko- ja rojaltimaksujen osalta. Kansalliset verolait yhdessä mahdollisten kahdenvälisten tai monenvälisten sopimusten kanssa eivät ehkä aina varmista kaksinkertaisen verotuksen poistamista, ja niiden soveltaminen merkitsee usein kyseisille yhtiöille työläitä hallinnollisia muodollisuuksia ja kassavirtaongelmia.

(3) On tarpeellista huolehtia siitä, että korko- ja rojaltimaksuja verotetaan jossakin jäsenvaltiossa kerran.

(4) Tarkoituksenmukaisin tapa poistaa edellä mainitut muodollisuudet ja ongelmat ja varmistaa kansallisten ja rajojen ylitse tapahtuvien liiketoimien tasa-arvoinen verokohtelu on lakkauttaa korko- ja rojaltimaksujen verotus siinä jäsenvaltiossa, mistä ne ovat lähtöisin, riippumatta siitä, kannetaanko vero lähdeverona vai verotusmenettelyllä. On erityisen tarpeellista lakkauttaa nämä verot tällaisilta maksuilta eri jäsenvaltioista olevien lähiyhtiöiden samoin kuin tällaisten yhtiöiden kiinteiden toimipaikkojen välillä.

(5) Järjestelyjä olisi sovellettava vain siihen korko- tai rojaltimaksujen määrään, josta maksajan ja tosiasiallisen edunsaajan välillä olisi sovittu erityisen suhteen puuttuessa.

(6) Lisäksi on tarpeen jättää jäsenvaltioille mahdollisuus toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä petosten tai väärinkäytösten estämiseksi.

(7) Kreikalle ja Portugalille olisi talousarviosyistä sallittava siirtymäkausi, jotta ne voivat asteittain alentaa korko- ja rojaltimaksuista perittäviä veroja siitä riippumatta, kannetaanko ne lähdeverona vai verotusmenettelyllä, kunnes ne voivat soveltaa 1 artiklan säännöksiä.

(8) Espanjan, joka on pannut alulle Espanjan teknologisen potentiaalin vahvistamista koskevan suunnitelman, olisi talousarviosyistä sallittava olla soveltamatta 1 artiklan säännöksiä rojaltimaksuihin siirtymäkauden ajan.

(9) Kolmen vuoden kuluttua siitä, kun tämä direktiivi viimeistään on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä, komission on tarpeellista antaa neuvostolle kertomus direktiivin toiminnasta, erityisesti sen soveltamisalan laajentamiseksi muihin yhtiöihin tai yrityksiin sekä koron ja rojaltien määritelmän alan arvioimiseksi korkoa ja rojalteja koskevien kansallisen lainsäädännön säännösten ja kahdenvälisten tai monenvälisten verosopimusten määräysten tarvittavan lähentämisen mukaisesti.

([1]) EYVL C 123, 22.4.1998, s. 9.
([2]) EYVL C 313, 12.10.1998, s. 151.
([3]) EYVL C 284, 14.9.1998, s. 50.

▼B

(10) Ehdotetun toiminnan tavoitetta, joka on eri jäsenvaltioista olevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavan yhteisen verotusjärjestelmän aikaansaaminen, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan sen vuoksi paremmin saavuttaa yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala ja menettely

1. Jäsenvaltiosta lähtöisin olevat korko- ja rojaltimaksut ovat vapaita kaikista siinä valtiossa näistä maksuista lähdeveroina tai lopullisessa verotuksessa kannettavista veroista, mikäli koron tai rojaltin tosiasiallinen edunsaaja on toisesta jäsenvaltiosta oleva yhtiö tai jostakin jäsenvaltiosta olevan yhtiön toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva kiinteä toimipaikka.

2. Jäsenvaltiosta olevan yhtiön tai jäsenvaltiossa sijaitsevan toisesta jäsenvaltiosta olevan yhtiön kiinteän toimipaikan suorittaman maksun katsotaan olevan lähtöisin kyseisestä jäsenvaltiosta (jäljempänä ’lähdevaltio’).

3. Kiinteää toimipaikkaa pidetään koron tai rojaltin maksajana vain siltä osin kuin nämä maksut ovat kiinteän toimipaikan verotuksessa vähennyskelpoisia kustannuksia jäsenvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee.

4. Jäsenvaltiosta olevaa yhtiötä pidetään koron tai rojaltin tosiasiallisena edunsaajana vain, jos se saa kyseiset maksut omaksi hyväkseen eikä välittäjänä, kuten jonkun toisen henkilön edustajana, uskottuna miehenä tai valtuutettuna asiamiehenä.

5. Kiinteää toimipaikkaa pidetään koron tai rojaltin tosiasiallisena edunsaajana,

a) jos velkasaatava, oikeus tai tiedon käyttö, jonka johdosta korko- tai rojaltimaksut aiheutuvat, tosiasiassa liittyy kyseiseen kiinteään toimipaikkaan; ja

b) jos korko- tai rojaltimaksut ovat kiinteälle toimipaikalle jonkin 3 artiklan a kohdan iii alakohdassa mainitun veron alaista tuloa siinä jäsenvaltiossa, jossa se sijaitsee, tai Belgiassa impôt des non-résidents/belasting der niet-verblfhouders -veron alaista tuloa tai Espanjassa Impuesto sobre la Renta de no Residentes -veron alaista tuloa tai sellaisen veron alaista tuloa, joka on samanlainen tai olennaisesti samanluonteinen ja joka kannetaan tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen kyseisten tällä hetkellä suoritettavien verojen lisäksi tai niiden asemesta.

6. Kun jäsenvaltiosta olevan yhtiön kiinteän toimipaikan katsotaan olevan koron tai rojaltin maksaja tai tosiasiallinen edunsaaja, mitään muuta kyseisen yhtiön osaa ei käsitellä kyseisen koron tai rojaltin maksajana tai tosiasiallisena edunsaajana tätä artiklaa sovellettaessa.

7. Tätä artiklaa sovelletaan vain, jos yhtiö, joka on koron tai rojaltin maksaja tai jonka kiinteän toimipaikan katsotaan olevan maksaja, on etuyhteydessä yhtiöön, joka on kyseisen koron tai rojaltin tosiasiallinen edunsaaja tai jonka kiinteän toimipaikan katsotaan olevan kyseisen koron tai rojaltin tosiasiallinen edunsaaja.

8. Tätä artiklaa ei sovelleta silloin, kun korot tai rojaltit maksaa jäsenvaltiosta olevan yhtiön kolmannessa valtiossa sijaitseva kiinteä toimipaikka tai ne maksetaan sille ja kun yhtiön liiketoimintaa kokonaan tai osittain harjoitetaan tämän kiinteän liiketoimipaikan kautta.

9. Tämän artiklan säännökset eivät estä jäsenvaltiota verolainsäädäntöään soveltaessaan ottamasta huomioon kyseisestä valtiosta olevien

▼B

yhtiöiden tai tällaisten yhtiöiden kiinteiden toimipaikkojen tai siinä valtiossa sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojen saamia korkoja tai rojalteja.

10. Jäsenvaltiolla on mahdollisuus olla soveltamatta tätä direktiiviä toisesta jäsenvaltiosta olevaan yhtiöön tai sellaisen yhtiön kiinteään toimipaikkaan, jos 3 artiklan b alakohdan mukaiset edellytykset eivät ole keskeytyksettä täyttyneet vähintään kahden vuoden ajan.

11. Lähdevaltio voi edellyttää, että osoitetaan todistuksella tässä artiklassa ja 3 artiklassa asetettujen edellytysten täyttyminen koron tai rojaltin maksuhetkellä. Jos ei ole osoitettu tässä artiklassa asetettujen edellytysten täyttymistä maksuhetkellä, jäsenvaltiolla on oikeus vaatia lähdeveron perimistä.

12. Lähdevaltio voi asettaa tämän direktiivin mukaisen vapautuksen ehdoksi, että se on tehnyt päätöksen, jolla kyseisenä ajankohtana myönnetään vapautus tässä artiklassa ja 3 artiklassa asetettujen edellytysten täyttymisen vahvistavan todistuksen nojalla. Vapautusta koskeva päätös on annettava kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun todistus ja kaikki lähdevaltion kohtuudella vaatimat vahvistustiedot on annettu, ja se on voimassa vähintään vuoden ajan sen tekemisestä.

13. Sovellettaessa 11 ja 12 kohtaa annettavan todistuksen on oltava kunkin maksusopimuksen osalta voimassa vähintään vuoden mutta enintään kolme vuotta sen antamispäivästä ja siinä on oltava seuraavat tiedot:

a) todistus maksunsaajayhtiön verotuksellisesta kotipaikasta ja tarvittaessa sen jäsenvaltion veroviranomaisen vahvistama todistus kiinteän toimipaikan olemassaolosta, jossa maksunsaajayhtiön verotuksellinen kotipaikka on tai jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee;

b) se, että maksunsaajayhtiö on 4 kohdan mukainen tosiasiallinen edunsaaja, tai 5 kohdan mukaisten edellytysten olemassaolo, jos kiinteä toimipaikka on maksunsaajana;

c) 3 artiklan a kohdan iii alakohdan mukaisten edellytysten täyttyminen maksunsaajayhtiön osalta;

d) vähimmäisosakkuus tai vähimmäisääniosuutta koskeva peruste 3 artiklan b kohdan mukaisesti;

e) d kohdassa tarkoitetun osakkuuden tai osuuden olemassaoloaika.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi edellyttää oikeudellista perustetta sopimuksen mukaisten maksujen osalta (esimerkiksi lainasopimus tai lisenssisopimus).

14. Jos vapautusta koskevat edellytykset lakkaavat täyttymästä, maksun saavan yhtiön tai kiinteän toimipaikan on välittömästi ilmoitettava tästä maksun suorittavalle yhtiölle tai kiinteälle toimipaikalle ja, jos lähdevaltio näin vaatii, kyseisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

15. Jos maksun suorittava yhtiö tai kiinteä toimipaikka on perinyt lähdeveroa, josta tämän artiklan nojalla pitää vapauttaa, voidaan vaatia tämän lähdeveron palauttamista. Lähdevaltio voi edellyttää 13 kohdassa mainittuja tietoja. Palauttamista koskeva hakemus on esitettävä säädetyssä määräajassa. Määräajan on oltava vähintään kaksi vuotta siitä päivästä, jolloin korot tai rojaltit maksetaan.

16. Lähdevaltion on palautettava liikaa peritty lähdevero vuoden kuluessa hakemuksen ja jäsenvaltion kohtuudella vaatimien vahvistustietojen vastaanottamisesta. Jos lähdeveroa ei ole palautettu tämän määräajan kuluessa, saajayhtiöllä tai kiinteällä toimipaikalla on mainitun vuoden kuluttua oikeus saada palautetulle verolle korkoa, joka vastaa lähdevaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastaavissa tapauksissa sovellettavaa kansallista korkokantaa.

2 artikla

Korkojen ja rojaltien määritelmä

Tätä direktiiviä sovellettaessa:

▼B

a) ilmaisulla ’korko’ tarkoitetaan tuloa kaikenlaisista velkasaatavista, riippumatta siitä, onko niiden vakuutena kiinnitys ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta, ja erityisesti arvopaperien tuottoa ja joukkovelkakirjojen tai obligaatioiden tuottoa mukaan lukien tällaisiin arvopapereihin, joukkovelkakirjoihin tai obligaatioihin liittyvät emissiovoitot ja palkkiot. Maksun viivästymisen johdosta maksettavia sakkomaksuja ei pidetä korkoina;

b) ilmaisulla ’rojaltit’ tarkoitetaan kaikenlaisia maksuja, jotka saadaan vastikkeeksi kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen, mukaan lukien elokuvien ja tietokoneohjelmien, tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin, suunnitelman, salaisen kaavan tai menetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta taikka teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta kokemusperäisestä tiedosta. Maksut teollisten, kaupallisten tai tieteellisten laitteiden käytöstä tai käyttöoikeudesta katsotaan rojalteiksi.

3 artikla

Yhtiön, lähiyhtiön ja kiinteän toimipaikan määritelmä

Tätä direktiiviä sovellettaessa:

a) ilmaisulla ’jäsenvaltiosta oleva yhtiö’ tarkoitetaan yhtiötä,

i) jonka yhtiömuoto on jokin liitteessä esitetyistä; ja

ii) jolla jäsenvaltion verolainsäädännön mukaan katsotaan olevan tässä jäsenvaltiossa verotuksellinen kotipaikka ja jonka verotuksellisen kotipaikan ei katsota kolmannen valtion kanssa kaksinkertaisen tuloverotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen mukaan olevan yhteisön ulkopuolella; ja

iii) jota koskee, ilman oikeutta verovapauteen, jokin seuraavista veroista tai vero, joka on samanlainen tai olennaisesti samankaltainen ja joka määrätään tämän direktiivin voimaantulon jälkeen seuraavien olemassa olevien verojen lisäksi tai niiden asemesta:

— impôt des sociétés/vennootschapsbelasting Belgiassa,

— selskabsskat Tanskassa,

— Körperschaftsteuer Saksassa,

— φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων Kreikassa,

— impuesto sobre sociedades Espanjassa,

— impôt sur les sociétés Ranskassa,

— corporation tax Irlannissa,

— imposta sul reddito delle persone giuridiche Italiassa,

— impôt sur le revenu des collectivités Luxemburgissa,

— vennootschapsbelasting Alankomaissa,

— Körperschaftsteuer Itävallassa,

— imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas Portugalissa,

— yhteisöjen tulovero/imkomstskatten för samfund Suomessa,

— statlig inkomstskatt Ruotsissa,

— corporation tax Yhdistyneessä kuningaskunnassa,

▼M1

— Daň z příjmů právnických osob Tšekissä,

— Tulumaks Virossa,

— φόρος εισοδήματος Kyproksessa,

— Uzņēmumu ienākuma nodoklis Latviassa,

— Pelno mokestis Liettuassa,

▼M1

— Társasági adó Unkarissa,

— Taxxa fuq l-income Maltassa,

— Podatek dochodowy od osób prawnych Puolassa,

— Davek od dobička pravnih oseb Sloveniassa,

— Daň z príjmov právnických osôb Slovakiassa;

▼B

b) yhtiötä pidetään toisen yhtiön ’lähiyhtiönä’, jos

i) ensiksi mainittu yhtiö omistaa välittömästi vähintään 25 prosenttia toisen yhtiön pääomasta; tai

ii) toinen yhtiö omistaa välittömästi vähintään 25 prosenttia ensiksi mainitun yhtiön pääomasta, tai

iii) kolmas yhtiö omistaa välittömästi vähintään 25 prosenttia sekä ensiksi mainitun yhtiön pääomasta että toisen yhtiön pääomasta.

Omistus voi koskea ainoastaan yhtiöitä, joiden kotipaikka on yhteisössä.

Jäsenvaltioilla on kuitenkin mahdollisuus korvata pääomaomistuksen vähimmäismäärän peruste vähimmäisääniosuuden perusteella;

c) ilmaisulla ’kiinteä toimipaikka’ tarkoitetaan jäsenvaltiossa sijaitsevaa kiinteää liikepaikkaa, jonka kautta toisesta jäsenvaltiosta olevan yhtiön liiketoimintaa osaksi tai kokonaan harjoitetaan.

4 artikla

Korkoina tai rojalteina maksettujen maksujen poissulkeminen

1. Lähdevaltio ei ole velvollinen takaamaan tämän direktiivin suomia etuja seuraavissa tapauksissa:

a) maksut, joita käsitellään voitonjakona tai pääoman takaisinmaksuna lähdevaltion lainsäädännön nojalla;

b) maksut velkasaatavista, joihin liittyy oikeus osuuteen velallisen voitoista;

c) maksut velkasaatavista, jotka antavat velkojalle oikeuden vaihtaa oikeutensa korkoon oikeuteen osallistua velallisen voittoihin;

d) maksut velkasaatavista, joihin ei sisälly määräyksiä pääoman takaisinmaksusta tai joiden takaisinmaksu on määrä suorittaa yli 50 vuoden kuluttua velan antopäivästä.

2. Jos koron tai rojaltin maksajan ja tosiasiallisen edunsaajan välisen tai toisen niistä ja jonkun kolmannen henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi koron tai rojaltien määrä ylittää sen määrän, josta maksaja ja tosiasiallinen edunsaaja olisivat tällaisen suhteen puuttuessa sopineet, tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään.

5 artikla

Vilppi ja väärinkäytökset

1. Tämä direktiivi ei estä soveltamasta kansallisia säännöksiä tai sopimukseen perustuvia määräyksiä petosten tai väärinkäytösten torjumiseksi.

2. Jäsenvaltiot voivat evätä tämän direktiivin suomat edut tai kieltäytyä soveltamasta tätä direktiiviä sellaisten liiketoimien osalta, joiden pääasiallisena tarkoituksena tai yhtenä pääasiallisena tarkoituksena on veron kiertäminen, veron välttäminen tai väärinkäytökset.

▼B

6 artikla

▼M2

Tšekkiä, Kreikkaa, Espanjaa, Latviaa, Liettuaa, Puolaa, Portugalia ja Slovakiaa koskevat siirtymäsäännöt

1. Kreikka, Latvia, Puola ja Portugali voivat jättää soveltamatta 1 artiklan säännöksiä säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/48/EY ([1]) 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun soveltamisen alkamispäivään saakka. Kahdeksan vuoden siirtymäkauden aikana, joka alkaa mainittuna päivänä, toisesta jäsenvaltiosta olevalle lähiyhtiölle tai jostakin jäsenvaltiosta olevan lähiyhtiön toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle kiinteälle toimipaikalle maksettaviin korkoihin tai rojalteihin sovellettava verokanta ei saa ylittää kymmentä prosenttia neljän ensimmäisen vuoden aikana eikä viittä prosenttia neljän viimeisen vuoden aikana.

Liettua voi jättää soveltamatta 1 artiklan säännöksiä säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta neuvoston direktiivin 2003/48/EY ([2]) 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun soveltamisen alkamispäivään saakka. Kuuden vuoden siirtymäkauden aikana, joka alkaa edellä mainittuna päivänä, toisesta jäsenvaltiosta olevalle lähiyhtiölle tai jostakin jäsenvaltiosta olevan lähiyhtiön toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle kiinteälle toimipaikalle maksettaviin rojalteihin sovellettava verokanta ei saa ylittää kymmentä prosenttia. Kuuden vuoden siirtymäajasta neljän ensimmäisen vuoden aikana toisesta jäsenvaltiosta olevalle lähiyhtiölle tai jostakin jäsenvaltiosta olevan lähiyhtiön toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle kiinteälle toimipaikalle maksettaviin korkoihin sovellettava verokanta ei saa ylittää kymmentä prosenttia eikä viittä prosenttia kahden seuraavan vuoden aikana.

Espanja ja Tšekki voivat – ainoastaan rojaltimaksujen osalta – jättää soveltamatta 1 artiklan säännöksiä direktiivin 2003/48/EY 17 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun soveltamisen alkamispäivään saakka. Kuuden vuoden siirtymäkauden aikana, joka alkaa edellä mainittuna päivänä, toisesta jäsenvaltiosta olevalle lähiyhtiölle tai jostakin jäsenvaltiosta olevan lähiyhtiön toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle kiinteälle toimipaikalle maksettaviin rojalteihin sovellettava verokanta ei saa ylittää kymmentä prosenttia. Slovakia voi – ainoastaan rojaltimaksujen osalta – jättää soveltamatta 1 artiklan säännöksiä kahden vuoden siirtymäkauden aikana, joka alkaa 1 päivänä toukokuuta 2004.

Näistä siirtymäsäännöistä huolimatta sovelletaan kuitenkin edelleen Tšekin, Kreikan, Espanjan, Latvian, Liettuan, Puolan, Portugalin tai Slovakian ja muiden jäsenvaltioiden välillä tehdyissä kahdenvälisissä sopimuksissa mahdollisesti määrättyä, ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettua alempaa verokantaa. Neuvosto voi komission ehdotuksesta ennen tässä kohdassa mainittujen siirtymäkausien päättymistä yksimielisesti päättää mainittujen siirtymäkausien mahdollisesta pidentämisestä.

2. Jos jäsenvaltiossa oleva yhtiö tai jostakin jäsenvaltiosta olevan yhtiön kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitseva kiinteä toimipaikka:

— saa korkoa tai rojalteja Kreikasta, Latviasta, Liettuasta, Puolasta tai Portugalista olevalta lähiyhtiöltä,

— saa rojalteja Tšekistä, Espanjasta tai Slovakiasta olevalta lähiyhtiöltä,

— saa korkoa tai rojalteja jostakin jäsenvaltiosta olevan lähiyhtiön Kreikassa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa tai Portugalissa sijaitsevalta kiinteältä toimipaikalta,

tai

— saa rojalteja jostakin jäsenvaltiosta olevan lähiyhtiön Tšekissä, Espanjassa tai Slovakiassa sijaitsevalta kiinteältä toimipaikalta,

([1]) EUVL L 157, 26.6.2003, s. 38.
([2]) EUVL L 157, 26.6.2003, s. 38.

▼M2

ensiksi mainitun jäsenvaltion on hyväksyttävä tästä tulosta Tšekissä, Kreikassa, Espanjassa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa, Portugalissa tai Slovakiassa 1 kohdan mukaisesti maksettua veroa vastaava määrä vähennyksenä sen yhtiön tai kiinteän toimipaikan tuloverosta, joka on saanut kyseisen tulon.

3. 2 kohdassa säädetyn vähennyksen ei kuitenkaan tarvitse ylittää pienempää seuraavista määristä:

a) Tšekissä, Kreikassa, Espanjassa, Latviassa, Liettuassa, Puolassa, Portugalissa tai Slovakiassa tällaisesta tulosta 1 kohdan nojalla maksettava vero;

tai

b) koron tai rojaltin saaneen yhtiön tai kiinteän toimipaikan ennen vähennystä lasketusta tuloverosta se osa, joka johtuu näistä maksuista sen jäsenvaltionkansallisen lainsäädännön nojalla, josta kyseinen yhtiö on tai jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee.

▼B

7 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava kirjallisina komissiolle tämän direktiivin soveltamisalalla antamansa keskeiset kansalliset säännökset sekä vastaavuustaulukko tämän direktiivin säännösten ja annettujen kansallisten säännösten välillä.

8 artikla

Tarkistaminen

31 päivään joulukuuta 2006 mennessä komissio antaa neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin toiminnasta erityisesti sen soveltamisalan laajentamiseksi muihin kuin 3 artiklassa ja liitteessä tarkoitettuihin yhtiöihin tai yrityksiin.

9 artikla

Rajaamislauseke

Tämä direktiivi ei vaikuta niiden kansallisten säännösten tai sopimukseen perustuvien määräysten soveltamiseen, jotka menevät pitemmälle kuin tämän direktiivin säännökset ja joiden tarkoituksena on korkojen ja rojaltien kaksinkertaisen verotuksen poistaminen tai lieventäminen.

10 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

11 artikla

Vastaanottajat

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE

Luettelo direktiivin 3 artiklan a kohdassa tarkoitetuista yhtiöistä

a) Belgian lainsäädännön mukaiset ”naamloze vennootschap”/”société anonyme”, ”commanditaire vennootschap op aandelen”/”société en commandite par actions”, ”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”/”société privée à responsabilité limitée” -nimiset yhtiöt sekä julkisoikeudelliset yksiköt, jotka toimivat yksityisoikeuden alaisina;

b) Tanskan lainsäädännön mukaiset ”aktieselskab” ja ”anpartsselskab” -nimiset yhtiöt;

c) Saksan lainsäädännön mukaiset ”Aktiengesellschaft”, ”Kommanditgesellschaft auf Aktien”, ”Gesellschaft mit beschränkter Haftung” ja ”bergrechtliche Gewerkschaft” -nimiset yhtiöt;

d) Kreikan lainsäädännön mukaiset ”ανώνυμη εταιρία” -nimiset yhtiöt;

e) Espanjan lainsäädännön mukaiset ”sociedad anónima”, ”sociedad comanditaria por acciones”, ”sociedad de responsabilidad limitada” -nimiset yhtiöt sekä julkisoikeudelliset yksiköt, jotka toimivat yksityisoikeuden alaisina;

f) Ranskan lainsäädännön mukaiset ”société anonyme”, ”société en commandite par actions”, ”société à responsabilité limitée” -nimiset yhtiöt sekä teollis- ja kaupallisluonteiset julkiset laitokset ja yritykset;

g) Irlannin lainsäädännön mukaiset ”public companies limited by shares or by guarantee”, ”private companies limited by shares or by guarantee” -nimiset yhtiöt, ”Industrial and Provident Societies Acts” -järjestelmän mukaan rekisteröidyt laitokset tai ”Building Societies Acts” -järjestelmän mukaan rekisteröidyt ”building society” -yhtiöt;

h) Italian lainsäädännön mukaiset ”società per azioni”, ”società in accomandita per azioni”, ”società a responsabilità limitata” -nimiset yhtiöt sekä teollista ja kaupallista toimintaa harjoittavat julkiset ja yksityiset yksiköt;

i) Luxemburgin lainsäädännön mukaiset ”société anonyme”, ”société en commandite par actions” ja ”société à responsabilité limitée” -nimiset yhtiöt;

j) Alankomaiden lainsäädännön mukaiset ”naamloze vennootschap” ja ”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid” -nimiset yhtiöt;

k) Itävallan lainsäädännön mukaiset ”Aktiengesellschaft” ja ”Gesellschaft mit beschränkter Haftung” -nimiset yhtiöt;

l) Portugalin lainsäädännön mukaisesti perustetut kaupalliset yhtiöt tai kaupallisen yhtiön muodossa toimivat siviilioikeudelliset yhtiöt sekä osuuskunnat ja julkiset yritykset;

m) Suomen lainsäädännön mukaiset ”osakeyhtiö/aktiebolag”, ”osuuskunta/andelslag”, ”säästöpankki/sparbank” sekä ”vakuutusyhtiö/försäkringsbolag” -nimiset yhtiöt;

n) Ruotsin lainsäädännön mukaiset ”aktiebolag” ja ”försäkringsaktiebolag” -nimiset yhtiöt;

o) Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön mukaisesti perustetut yhtiöt;

▼M1

p) Tšekin lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”akciová společnost”, ”společnost s ručením omezeným”, ”veřejná obchodní společnost”, ”komanditní společnost”, ”družstvo”;

q) Viron lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”täisühing”, ”usaldusühing”, ”osaühing”, ”aktsiaselts”, ”tulundusühistu”;

r) Kyproksen lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: Company’s Law -lain mukaiset yhtiöt, Public Corporate Bodies -yhtiöt ja muut Income Tax Law -lakien mukaiset yhtiöt;

s) Latvian lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”akciju sabiedrība”, ”sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;

t) Liettuan lainsäädännön mukaiset yhtiöt;

u) Unkarin lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”közkereseti társaság”, ”betéti társaság”, ”közös vállalat”, ”korlátolt felelősségű társaság”, ”részvénytársaság”, ”egyesülés”, ”közhasznú társaság”, ”szövetkezet”;

v) Maltan lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”Kumpaniji ta’ Responsabilita’ Limitata”, ”Soċjetajiet in akkomandita li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet”;

w) Puolan lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”spółka akcyjna”, ”spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”;

x) Slovenian lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”delniška družba”, ”komanditna delniška družba”, ”komanditna družba”, ”družba z omejeno odgovornostjo”, ”družba z neomejeno odgovornostjo”;

y) Slovakian lainsäädännön mukaiset seuraavat yhtiöt: ”akciová spoločnos”, ”spoločnosť s ručením obmedzeným”, ”komanditná spoločnos”, ”verejná obchodná spoločnos”, ”družstvo”.